

Тихоненко Діана

студентка магістратури «Міжнародні відносини» другого року навчання

РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА ТУРЕЧЧИНИ ПІСЛЯ «АРАБЬСЬКОЇ ВЕСНИ»

Сучасний стан та особливості регіональної політики Туреччини після «Арабської весни» та її взаємовідносини з іншими країнами висвітлюються переважно у ЗМІ, а також у доповідях, звітах та дослідженнях міжнародних організацій чи окремих міністерств країн.

«Арабська весна» почалася в грудні 2010 р., коли туніський вуличний торговець Мохаммед Буазізі підпалив себе на знак протесту проти незаконного захоплення поліцейським його овочевої стійки через складнощі в отриманні дозволу на торгівлю. Курди складають найбільшу національну меншість в трьох країнах (Сирії, Туреччині, Іраці). В сусідньому Ірані вони, як національна меншість поступаються лише азербайджанцям Ірану і вони як національна меншина за чисельністю поступаються азербайджанцям. В даний час курди є найбільшим етносом світу, позбавленим своєї державності. Одним з чинників, що перешкоджають об'єднанню різних течій в курдському національному русі, є збереження архаїчних традицій, таких як релігійна ворожнеча, племінний партикуляризм, станові і династичні забобони, гегемоністські домагання.

За останні чотири десятиліття спостерігається зростаюча регіоналізація курдського питання на Близькому Сході. Тенденція до роздроблення Сирії та Іраку зближує Анкару і Тегеран. Загальна позиція, зайнята двома країнами щодо нелегітимного референдуму на півночі Іраку, викликала коментарі, що це зближення набуде ще більших масштабів. Відносини Туреччини з Сирією в цілому ніколи не були безпроблемними. В березні 2019 р. Анкара розпочала новий етап бойових операцій проти курдських збройних формувань, які вважає терористичними.

Політика Туреччини в Північній Африці — зразок того, як в короткі терміни, ставлячи перед собою конкретні завдання і маючи в розпорядженні інструменти для їх виконання, можна практично «з нуля» вибудувати повноцінну співпрацю з державами континенту. На регулярній основі діє Турецько-африканський конгрес, який в січні 2012 р. вперше пройшов на африканському континенті — в Хартумі (Судан) під гаслом «Багатовимірна боротьба за Африку: майбутнє турецько-африканських відносин».

Деякі країни, включаючи Саудівську Аравію, Бахрейн, Об'єднані Арабські Емірати та Єгипет, скоротили дипломатичні зв'язки з Катаром і блокували його, звинувачуючи Доху в «тероризмі». Анкара стала однією з країн, що стояли за Дохою. В лютому 2019 р. Туреччина та Алжир підписали низку угод в алжирській столиці в присутності президента Туреччини та прем'єр-міністра Алжиру. Туреччина завжди, і під час революції, і після неї, демонструвала дружню позицію щодо Лівії та лівійців. Через тісні історичні та культурні зв'язки між двома країнами Туреччина надає велике значення безпеці та добробуту лівійського народу.

На Близькому Сході в травні 2018 р. почалася нова криза у відносинах Туреччини та Ізраїлю, які були майже безхмарними до кінця минулого десятиліття. Відносини між Анкарою та її колишніми османськими володіннями різко погіршилися після вбивства саудівського журналіста Джамала Хашоггі в Генконсульстві Саудівської Аравії в Стамбулі.

Саудівська Аравія традиційно використовує ісламський чинник (саудівський король є Хранителем Двох Святинь ісламу) у своїй зовнішній політиці як інструмент впливу, а також здійснює значні фінансові вливання в країни регіону (теж важливий інструмент пропаганди). Туреччина і Саудівська Аравія є найважливішими союзниками США, провідниками американських інтересів в регіоні та найбільшими партнерами Вашингтона в галузі військово-технічного співробітництва.

Туреччина реалізує в багатьох містах Ємену проекти з надання допомоги країні, в якій у зв'язку з тривалим конфліктом гуманітарна ситуація погіршується з кожним днем і інфраструктура якої в значній мірі постраждала. Таким чином, на сьогоднішній день і без того чималий конфліктний потенціал близькосхідного регіону продовжує зростати. Вузол протиріч між регіональними гравцями затягується все більше, а багаторівнева конфронтація все більше зачіпає інтереси світових держав.

Таким чином, Турецька Республіка, будучи авторитетною державою як у Близькосхідному регіоні, так і на світовій арені в цілому, проводить гнучку і акцентовану політику на євразійському континенті та за його межами. Турецька дипломатія активно бере участь у вирішенні багатьох конфліктів і криз, просуває свої національні інтереси на світовій арені, що, безумовно, сприяє зміцненню престижу країни. В даний час Туреччина все більше орієнтується на країни Близького Сходу. Турецьке керівництво спростовує всі заяви про зміну вектора розвитку країни і переорієнтації з Заходу на Схід, називаючи зовнішньополітичну активізацію нормалізацією і відновленням балансу, який був порушений в період «холодної війни». Однак Туреччина намагається запропонувати Близькому Сходу таку турецьку модель розвитку, яка дозволить поєднати демократію та іслам.

Хакімова Валерія

студентка магістратури «Міжнародні відносини» другого року навчання

БРЕКЗІТ: ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Голосування Великобританії за вихід з Європейського Союзу завершує відносини, що тривали більше сорока років між Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії та найбільшим у світі політичним та економічним блоком. Це рішення передбачає перезавантаження партнерських і торговельних відносин країни з новими та існуючими партнерами і залишить ЄС переоцінювати власне майбутнє.

Дебати щодо виходу Великої Британії з Союзу супроводжувалися різними гучними заявами. Наприклад, що Великобританія витрачає 350 мільйонів євро на тиждень на членство в організації, а якщо відбудеться Брек-